

Herrer, at Alt det, hvorfor de have Brug for overhovedet at kunne bedømme Administrationen, have De i de betydelige Bidrag, som samtlige Lønningslove og deres vidtløftige Motiver have ydet, det have De i deres Deeltagelse i Finantslovens Behandling i Finantsudvalget i en Række af Aar, og det kunne De i alt Fald, naar De forlange det, med stor Beredvillighed faae fra Regjeringens Side. Altsaa ogsaa i den Henseende troer jeg ikke, at Lønningsudvalget har nogen Grund til at beklage sig.

Det er saaledes min Overbeviisning, og jeg kan tilføie: Regjeringens Overbeviisning, at det Maal, man sætter sig for denne Commission, naaer man ikke ad denne Vej, men at der tværtimod er ikke liden Fare forbunden med, at komme paa en Vej, der siden ikke vil findes at være forstandig. Dette er en Grund, hvorfor jeg tillader mig paa det Bestemteste at fraraade, at man følger det Forslag, som her er forelagt. Man skal ikke udsætte sig for, at man ved at bruge dette store Middel ved en Leilighed, hvor man ikke kan gjøre Noget ud af det, svækker den Nytte, som man kunde have deraf, naar Nødvendigheden kræver at bruge det. — Men jeg skal endnu sige, at der efter min Overbeviisning klæber ikke saa politiske Vanskeligheder og Betæneligheder ved dette Forslag. Jeg skal i den Henseende væsentligst vende mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (E. B. Nyholm) og sige, at jeg erkjender, at det ærede Medlem ikke har havt Andet end en meget god og velvillig Hensigt med dette Forslag, og jeg skal gjerne udstrække min Erkjendelse til samtlige ærede Forslagsstillere, men de maae tillige tilgive mig, De have ikke nogen Magt over, hvorledes denne Commission i sin Tid vil optræde, og De have navnlig ikke nogen Magt over at bøde Menneskenes Dom om, hvorfor man har ønsket at nedsætte denne Commission. Det ligger ikke i deres Magt for Tiden at paavise, hvorledes den vil udvikle sig, de kunne ikke see, om den vil indskrænke sig til paa en velvillig Maade at optræde overfor Administrationen og arbejde sammen med denne for at faae de Oplysninger, som den maatte ønske, eller om den vil gerere sig som Stokhunsret overfor Administrationen, og i dette

Tilfælde kunne de være fuldkommen sikre paa, at der næppe kommer noget Godt ud deraf, naar den ene Deel af den lovgivende Magt saaledes stiller sig i et bestemt Oppositionsforhold overfor Administrationen. Man glemme ikke, at det er et overordentligt stærkt Middel, man her benytter; det er ikke en simpel Commission, der forhandler med Regjeringen, men det er en Commission, der ifølge Grundloven har Magt til at kalde Enhver af Administrationen, ligesaa Ministeren til Budet, frem for sin Protocol og afhøre dem, og skal der være en Kamp, ja, da er det min Overbeviisning, at har man først valet Uvillie, trækker Commissionen det korteste Straa. Jeg vil altsaa betragte Commissionen saaledes, som der er Sandsynlighed for, at den vil stille sig, med al den Alvor, som ligger i den hele Opfordring og den hele Stilling, som er forelagt den af dette Thing, og jeg vil da sige, at det falder ikke mig eller Nogen af Regjeringens Medlemmer ind virkeligt at benægte eller betvivle Folkethingets Competence til at foretage det Skridt, det har gjort. At det er berettiget dertil ligger saa klart, og tydeligt for i Grundlovens § 46, at det efter min Mening vilde være utilbørligt af mig at reise nogen Tvivl derom; ja, jeg skal end ikke søge at forsvare den Betragtning, der dog kunde have Noget for sig, at en saadan parlamentarisk Commissions Varighed er bunden til Parlamentets Varighed. Men de ærede Medlemmer maae tilgive mig det, jeg kan ikke holde det tilbage. Det er et mærkbærdigt Spil af Skæbnen, at den Mand, det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (E. B. Nyholm) har paaberaabt sig som Ordfører ved hiin grundlovgivende Forhandling, netop er overbeviist om, at en parlamentarisk Commissions Varighed ikke kan strække sig ud over Parlamentets eget Sæde (Medlemmer: Oplysninger!). Jeg forlanger intet Svar; jeg er ikke berettiget til at kræve Oplysninger af det ærede Medlem, og jeg ønsker det ikke, fordi jeg ikke ønsker hans Navn nævnet, men jeg er temmelig overbeviist om, at den daværende Ordfører nu har den Overbeviisning, at Commissionens Varighed ikke kunde udstrækkes videre. Jeg skal heller ikke paa nogen Maade sige, at denne Brug af